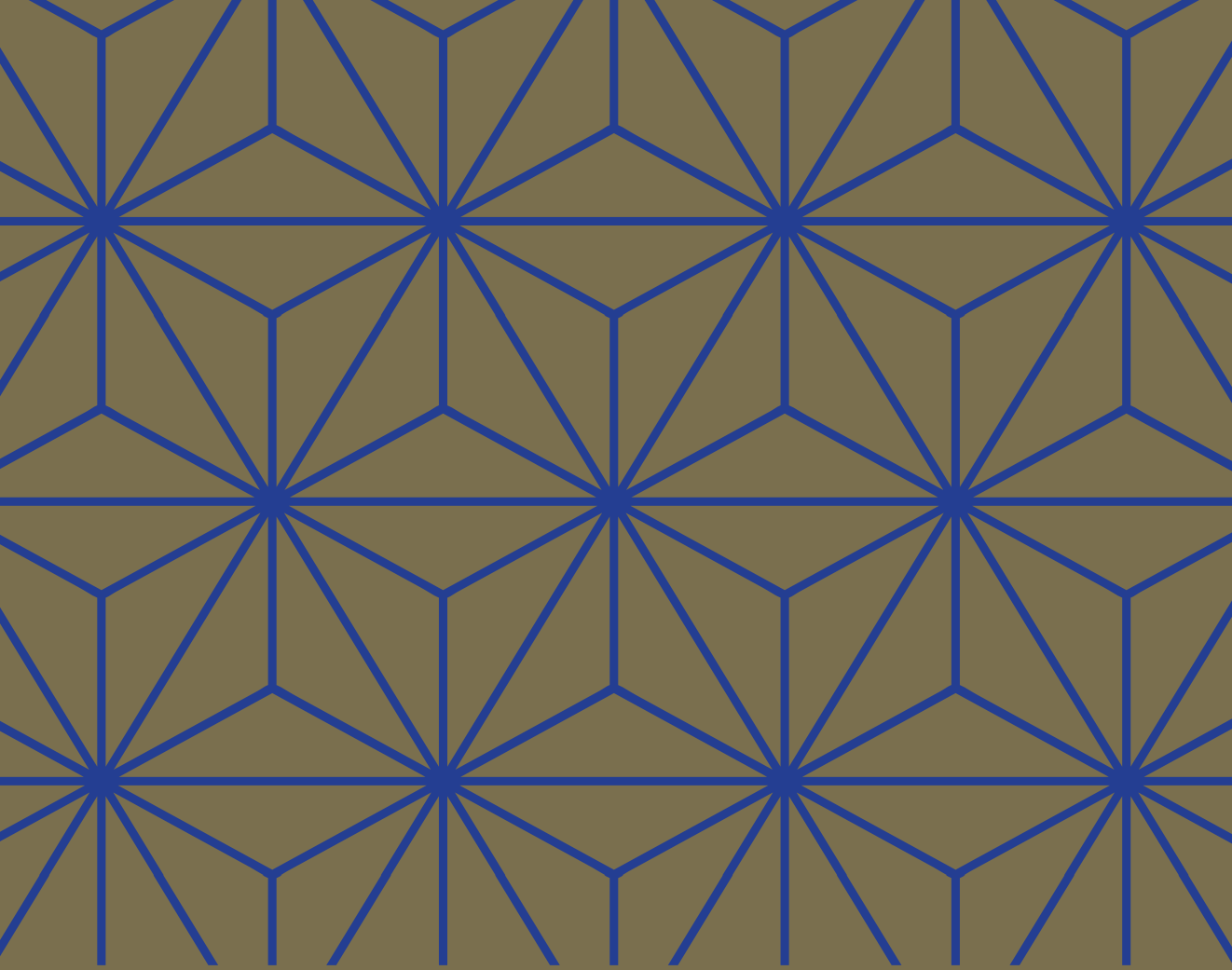

ANADOLU ŞİİR AKŞAMLARI

4

CIHANUMA

ANADOLU ŞİİR AKŞAMLARI (4)

25 Ocak 2025
ŞANLIURFA

CIHANUMA

COPYRIGHT © 2025

Bu yayının tüm hakları CİHANNÜMA DERNEĞİ'ne aittir. CİHANNÜMA'nın izni olmaksızın yayının tümü-nün veya bir kısmının elektronik veya mekanik (fotokopi, kayıt ve bilgi depolama, vd.) yollarla basımı, yayını, çoğaltılması veya dağıtımını yapılamaz. Kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

Cihannüma Yayınları - 19

Editör: Hüseyin KIR

Yayın Koordinatörü: Eyyüp AZLAL

Mizanpaj: www.crosstheonline.com.tr

Baskı: Usta Ofset Ambalaj ve Matbaacılık
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi
No: 38 B-Blok Kat: 2/ 382-383 Zeytinburnu 34010 İstanbul Tel:
0212 565 44 32
Sertifika No: 47612

Anadolu Şiir Akşamları-4

ISBN: 978-625-95333-8-4

CİHANNÜMA DERNEĞİ
Hacı Bayram Mah. Haşimi (Kutlu) Sok. No: 12
Altındağ/Ankara – TÜRKİYE
| www.cihannuma.org |

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	3
AÇILIŞ KONUŞMALARI	5
SUNUŞ	7

- ANADOLU ŞİİR AKŞAMLARI 4 -

RIZA YORULMAZ.	10
ÇATISIZ EV	11
ABDURRAHMAN KARAKAŞ	13
BİZ HEP DELİKANLIYDIK	14
ADNAN ÇALIK	15
AH GAZZE.	16
AHMET ŞENER	17
SÖRVAYVIR İZLEDİK	18
DENİZ TAVUS	20
İSRAİL	21
EYYÜP AZLAL	22
SEN MEŞHUR OLMADAN ÖNCE	23
FERHAT BÜLENT TEMURTAŞ	24
ÖZÜN ÖPMÜŞÜM	25
HALİL MANUŞ	26
SEN YOKSUN YA...	27
HASAN UKDEM	30
BEKLE FİLİSTİN!	31
(GAZİ) HÜSEYİN KILBAŞ	33
MERHABA.	34
HÜSEYİN MURAT ÖZKATAR	35
HAK MEDENİYET	36
HÜSEYİN TEKİNBAŞ	37
DÜN & BUGÜN	38
İLKER GÜRBAHAR	39
GÖÇ BELGESELİ.	40
KAZIM GÖK	41
GAMZENDE KUDÜS'Ü GÖRECEĞİM.	42
KUDRET BÜLBÜL	43
BİLEMEDİM	44
MAHMUT KILIÇ	45
GÖNÜL COĞRAFYAM	46
MEHMET BAHSİ	48
BİR GÜLÜ BİR GÜLÜN ÜZERİNE KOYMAYACAĞIM	49

MEHMET BAŞ	51
GEL SENİNLE URFAYA GİDELİM	52
MEHMET GÖZÜKARA	56
DÜNYA	57
MEHMET OSMANOĞLU	58
ÇALI KUŞU	59
MEHMET SARMİŞ	61
GİTME	62
MUHAMMET FATİH AKKURT	63
SENİ ANLATACAĞIM	64
MURAT BAĞIŞ	65
ORTADOĞU ÇOCUĞUM BENİM	66
MUSA KALDI	70
GAZEL	71
OSMAN MESTEN	72
GECE	73
SALİH SEDAT ERSÖZ	78
ZALİMLER	79
SEZAİ ÇİÇEK	82
YUSUF MASALI	83
SÜREYYA AYDIN	88
GİTMENİN VAKTİ VARDIR!	89
ŞABAN ÇETİN	92
SERENCAM	93
TAYYAR YILDIRIM	94
DUY ARTIK DÜNYA	95
YAKUP ÇAK	98
KIRIK GÖNÜLLER TAMİRHANESİ	99
YUSUF GÖKBAKAN	102
KULUNÇ	103
İMRAN TEKİN	105
BEN BİR ÖĞRETMENİM	106

AÇILIŞ KONUŞMALARI

Mehmet Emin KILIÇ

CİHANNÜMA DAYANIŞMA VE
İŞBİRLİĞİ DERNEĞİ

Şanlıurfa İl Temsilcisi

Saygıdeğer Misafirler, Şiir Âşıkları ve Gönül Dostları,

Peygamberler Şehri Şanlıurfa'da, ruhumuzu şiirle buluşturduğumuz bu anlamlı gecede, Dördüncü Anadolu Şiir Akşamları programında sizleri sevgi ve muhabbetle selamlıyorum.

Bu gece, sözün en derin, en içten hâline şahitlik edeceğiz. Şiirle, aklın ötesine varılır.

Şiir; insanı insana, ruhu hayata bağlayan bir köprüdür. Şiir, sadece bir estetik değil, bilgelik ve direnişin sesidir.

İnsanı yüzleştirir, özgürleştirir ve dönüştürür.

Bu gece, birbirinden farklı temalara ve üslûplara sahip şiirler dinleyeceğiz. Bazen aşkın coşkusu, bazen hayatın acılarını, bazen de umudun ışığını göreceğiz. Her bir şiir, bize farklı bir pencereden bakma fırsatı sunacak. Bu anlamlı eserleri için şairlerimize teşekkür ederim.

Kıymetli Hazirun

Böylesine anlamlı bir faaliyeti Şanlıurfa'mızın ev sahipliğinde gerçekleştiriyor olmanın gururunu yaşıyoruz.

Şiirin şuurunda olarak burayı teşrif eden siz değerli misafirlerimize şükranlarımı sunuyorum. Bu programın hazırlanmasında emeği geçen tüm teşkilat mensuplarıma teşekkür ediyorum.

Şimdi, hep birlikte Anadolu'nun kalbinden yükselen şiirlerle ruhumuzu neş v u nemâ etme zamanı. Gecemizin hayırlı ve ilham dolu geçmesini diliyorum.

SUNUŞ

Av. Rıza YORULMAZ

CİHANNÜMA DAYANIŞMA VE
İŞBİRLİĞİ DERNEĞİ

Genel Baőkamı

Sayın Valim,

Muhterem protokol,

Kıymetli şair dostlarım,

Saygıdeğer misafirler;

Anadolu őir akşamlarının dördüncüsünü şanlıurfa'da yapıyoruz. Hepiniz hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Bildiğiniz üzere bu programın ilkini 2022 AĞustos'un-da Amasya'da, ikincisini 2023 AĞustos'unda Aksaray'da, üçüncüsünü ise 2024 AĞustos'unda Kastamonu'da düzenledik.

Baktık ki; her yıl bir şehirde yapsak takvim yetmeyecek. Bunu senede ikiye çıkaralım dedik. Birisini kış sömestr

haftasında, diğerini yine mutad olduğu üzere yaz döneminde ağustos ayında yapacağız inşallah.

Şimdi ilk kış programını Şair Nabilerin, Şair Nüzhetlerin, Şair Akif İnanların memleketi Şanlıurfa'da icra ediyoruz. Bu vesileyle başta Mehmet Akif İnan üstadımız olmak üzere diğer şairlerimizi rahmetle anıyorum. Biz, Mehmet Akif İnan'ı Mescid-i Aksa şairi olarak biliyoruz. Onu Mescid-i Aksa şairi yapan şu mısraları çok önemli;

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür Müslüman'a selam diyordu
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslam diyordu.

İnşallah önümüzdeki yaz programını ağustos ayında Kars'ta icra edeceğiz.

Bu programlarla, kültür geleneğimizin önemli bir unsuru olan şiirin birleştirici gücünü derinden hissediyor, şiirden besleniyor, mesafeleri kısaltıyor, gönülleri yakınlaştırıyoruz.

Merhum Abdurrahim Karakoç, şiiri bir şiirle anlatmış.

Şiir bir cennet bahçesi
Girmeyene anlatılmaz.
Cennet nedir, bahçe nasıl?
Görmeyene anlatılmaz.

Şiir toprak kokusudur
Şiir damla damla sudur
Ermişlerin duygusudur
Ermeyene anlatılmaz.

Mevla'm; cennet bahçesine girenlerden, bahçeyi görenlerden ve hakikatin hikmetine erenlerden eylesin.

Bu duygu ve düşüncelerle, programımıza ev sahipliği yapan Şanlıurfa Temsilciliğimize, organizasyonda emek veren Hüseyin Kır ve Eyyüp Azlal hocalarıma, uzaktan yakından teşrif eden şairlerimize ve tüm katılımcılarımıza şükranlarımı arz ediyorum.

ANADOLU ŐİR AKŞAMLARI

-4-

ŐİRLER

RIZA YORULMAZ

1974 Yozgat doğumludur. İlk, orta ve lise eğitimini babasının memuriyeti sebebiyle yurdun değişik yerlerinde tamamladı. 1991 yılında İÜ Hukuk Fakültesi'ni kazandı ve okulu bitirdikten sonra İstanbul'a yerleşti. Halen İstanbul'da serbest avukatlık yapmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır.

ÇATISIZ EV

Duvarları kaldırıp çatısız bir ev kurdum,
İçine bilseniz ah, neler neler doldurdum.
Başköşede sokağa bırakıp kaçtığınız,
Kalbinde onarılmaz yaralar açtığınız.
Her biri ayrı güzel minnoş minnoş kediler,
Bilseniz sizin için bana neler dediler.
Yanlarında köpekler güvenlikten mesuldür,
Burda her şey yolunda sizde durum nasıldır.
Yan odada kimsesiz çocuklar yatıyorlar,
Gökyüzüne uzanıp yıldızı tutuyorlar.
Kimsesiz dediysem de sahipleri Yaradan,
Sadece yoksundurlar, ana baba yuvadan.
Kiminin hikâyesi doğunca başlamıştır,
Nice nice seneler burada kışlamıştır.

Kimisi büyümüştür anası kucağında,
Kimi ne dert görmüştür babası ocağında.
Hayat böyle giderken her ne sebeple olsun,
Şimdi hepsi burada her şey geride kalsın.
Mutfak ve kilerimiz ağzına kadar erzak,
Bedavadır hava, su; umudumuz Ya Rezzak.
Yağmuru seyrederiz olmayan pencereden,
Türlü yemek yaparız dibi yok tencereden.
Sabah olunca herkes mesai başındadır,
Küçülmüş kursağından bir lokma peşindedir.
Tanırsınız çoğunu elinde kirli bezden,
Cam silmek ister ama gelirsiniz görmezden.
Bunlarda Yaradan'ın eşrefi mahlûkatı,
Gözünü kapatırsan örter mi hakîkatı.

Kimi elde araba boyu kendinden büyük,
Yarabbi sen yardım et nasıl çekilir bu yük.
Üstü başı perişan, kirlidir eli yüzü,
İsrafınıza talip, yoktur fazlada gözü.
Köpekler peşlerinde ne güzel bir arkadaş,
Öyle sadık dosttur ki hem yoldaş hemi sırdaş.
Akşama kadar böyle geçer gider günümüz,
Yarına Allah Kerim, kurtuldu bugünümüz.
Güneş terk edip gider, gün akşama dönünce,
Yeniden başlar soğuk, ıssız, karanlık gece.
Kimdir niye düşmüştür sokaklar arasına,
Nasıl merhem olurum ben bunun yarasına.
Bakın çatılı evden, halimiz budur bizim,
Bir gün yer değiştirsek ne dersiniz azizim.

Abdurrahman KARAKAŞ

1973 Urfa'da doğdu. Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu. Urfa'da öğretmenlik görevini sürdürüyor.

Arkadaşlarıyla Helezon, Yaz-gı, Şanlıurfa Memleket Dergisi, Seyir ve Urfadan dergilerini çıkardılar.

Yazı ve şiirleri; Yedi İklim, Bir Nokta, Şehir ve Kültür, Mor Taka, Suhan, Bizim Külliye, Ay Vakti, Yazı Atölyesi, Teferrüç, İmaret, Harran, Şahika, Şanlıurfa Memleket Dergisi gibi dergilerde ve GAP Gündemi Gazetesi'nde yayımlandı. 2011'de yayımlanan Zor Sessizlik adında bir şiir kitabı bulunmaktadır.

BİZ HEP DELİKANLIYDIK

Asr-ı saadet gibiydik
Güneş yakmaya çekinir bizi
Ancak parlatırdı
Kusurları bir ılık mesheder
İyileştirirdi

Sevmek imandandı
Sevmek duru beyaz giysilerdi
Besbelliydi renklerin arasında
Biz sular gibi akardık
Işık taşırdık
Gecenin dokunduğu yerlere
Gözlerine bazen maviyi
Bazen çöl ceylanlarını
Resmederdik
Düşlerimize taç ettiğimizin

Çadırlarımıza benzer evlerimiz vardı
Evlerimize benzer mezarlarımız
Toprağın renklerine boyardık şehirleri
Göğü dengimizde taşırdık

Yaşımız mı
Ne önemi var
Biz hep delikanlıydık

Adnan ÇALIK

Osmaniye’de doğdu, Isparta’da yaşıyor. Lisans ve yüksek lisansını teknik eğitim, doktorasını makine mühendisliği alanında tamamladı. Çok farklı öğrenci kulübü ve sivil toplum kuruluşlarında görev aldı ve buralarda yöneticilik yaptı. Sosyal sorumluluk projelerinde topluma katkı vermeye devam etmektedir. Yazı çalışmaları daha çok akademik konularda devam etmektedir. Akrostiş tekniği ile ilgili bir kitap çalışması hazırlık aşamasındadır. Akademik ve popüler güncel dergilerde bilim kurulu üyelikleri yapmaya devam etmektedir.

Lise ve üniversite dergileri ile toplumsal dergilerde denemeleri yayımlamıştır. Çeşitli bakanlık ve kurumlarda bilirkişi, eğitimci ve idareci olarak çalışmalarına devam etmektedir. Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Teknoloji Fakültesi, Makine Mühendisliği bölüm başkanlığını yürütmektedir.

AH GAZZE

Doğmadan ölmeyi öğrenenler.
Ölümü öldürenler.
İstiklali için istikbalini feda edenler.
İslam'ın onurunu kurtaranlar.
Ümmetin izzetini koruyanlar.
İnsanlığın vicdanını kanatanlar.
İnsanlığın tarihini değiştirenler.
Görünmez meleklerin yardımını alanlar.
Ebabel kuşlarını bekleyenler.
İnsanlığın kurtuluş ateşini yakanlar.
Mehdiye asker olacaklar.
Selam size,
Dua size,
Şeref size,
Onur size,
Müjde size,
Kahramanlık size,
Şehitlik size,
Cennet size...

Ahmet ŞENER

1973 yılında Adana'nın Saimbeyli ilçesine bağlı Kızılağaç köyünde doğdu. Ekonomik sebeplerle öğrenimini ilkokul ile sonlandırdı. Aile ekonomisine katkı sağlamak amacıyla küçük yaşta çalışmaya başladı.

Şiirleri muhtelif dergilerde, edebiyat sitelerinde ve beş farklı göldestede yer aldı 2018 yılında "Gönülden Damlalar" isimli ilk şiir kitabı yayımlandı.

Evli ve Konya'da bir özel firmada işçi olarak çalışıyor.

SÖRVAYVIR İZLEDİK

Kültürüm gelişti bilgiyle doldum
Sörvayvır izledik misafirlikte
Oh be dedim şöyle kendime geldim
Sörvayvır izledik misafirlikte

Mangalda kömür kül duman kalmadı
Harmanı kaldırdık saman kalmadı
Muhabbet etmeye zaman kalmadı
Sörvayvır izledik misafirlikte

Boş verdik memleket meselesini
Yok saydık tutmadık şehit yasını
Yükselterek televizyon sesini
Sörvayvır izledik misafirlikte

Aile bölündü taraflı yanlı
Bir taraf gönüllü bir taraf ünlü
Sanki harp kazandık çok heyecanlı
Sörvayvır izledik misafirlikte

Misafirler önemliydi özeldi
O gece çok muhteşemdi güzeldi
Terör bitti ekonomi düzeldi
Sörvayvır izledik misafirlikte

Sona erdi gam kederler acılar
Kızıl tenli çıplak yarışmacılar
Duydunuz mu ey gardaşlar bacılar
Sörvayvır izledik misafirlikte

Taşınmaz keyfimiz kamyonla tırla
Elektrik gitti kavuştuk zorla
Sonra devam ettik jeneratörle
Sörvayvır izledik misafirlikte

Sözlerim boşuna değil manalı
Reyting rekortmeni yaptık kanalı
Oğullu gelinli kızlı analı
Sörvayvır izledik misafirlikte

Heyecanla baktık seyire doyduk
Manevi temelin altını oyduk
Yatsı namazını kazaya koyduk
Sörvayvır izledik misafirlikte

Birden bitiverdi seyir ederken
Meşrubatlar içip çerezler yerken
Yaşlı dedem taraviye giderken
Sörvayvır izledik misafirlikte

ŞENER derki varıp tuttuk ucundan
Bir ekmek parası gelmez acundan
Çoluk çocuk geberirken acından
Sörvayvır izledik misafirlikte

Deniz TAVUS

1989 İstanbul doğumlu olup aslen Kars-Arpaçay’lıdır. 2012 yılında Ağrı İbrahim Çeçen Ü. Eğitim Fakültesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği ve 2020 yılı AÜ Açık öğretim Fakültesi Sosyoloji bölümünden mezun olmuştur.

2014 Şanlıurfa’ya öğretmen olarak atandı. Değişik okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Halen bir okulda idareci olarak görevine devam etmektedir. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında aktif rol almıştır. Yayına hazır iki adet şiir kitabı ve bir adet roman çalışması bulunmaktadır. Çeşitli gazete ve dergilerde köşe yazıları, makaleleri ve şiirleri yayımlanmıştır. Arkadaşlarıyla Urfa’dan dergisini çıkarmaktadır. Deniz Tavus, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Coğrafya Anabilim Dalı’nda yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

İSRAİL

Bitecektir bir gün bu kanlı zulmet
Yok olduğu günü göreceğiz biz
Bir seher vaktinde ezan sesiyle
Mescid-i Aksa'ya gireceğiz biz.

Yeniden ayağa kalkacak Ümmet
Yaradan katından inecek rahmet
Olunca müminin yurdu selamet
Şükürle secdeye duracağız biz.

Yükselir yeniden İslam sancağı
Kuşatır adalet dört bir bucağı
Tütünce mazlumun sönmüş ocağı
Açılan yarayı saracağız biz

Kalmayacak yerde mazlumun kanı
Can yakanın elbet yanacak canı
Böyle bir intikam müminin şanı
Şüheda aşkına vuracağız biz.

Hazani Unutma; bugünü dünü
Kinini diri tut, bekle o günü
Karanlık gecenin vardır bir sonu
Hesabı çok şedid soracağız biz

Eyyüp AZLAL

1976 yılında Urfa-Viranşehir’de doğdu.

1999 yılında İ.Ü Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Sebilürreşad, Ay Vakti, Şehir Defteri, Bir Nokta, Dil ve Edebiyat dergilerinde; şiir, deneme ve hikâyeleri neşredildi. Farsçadan çeviriler yaptı. Milat gazetesi kültür sanat sayfasında haftalık yazılar yazmaktadır.

Tahran Yunus Emre Enstitüsünde Kültür Sanat Koordinatörlüğü yaptı. Şanlıurfa İl Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından çıkarılan Urfa’dan dergisinin genel yayın yönetmenliğini yapmaktadır.

Eserleri: Hz. Eyyub ve Sabır (İnceleme-Antoloji), Cihanın Öte Yakası (Anı-Hikâye), Abdülkadir Karahan’a Armağan (Ortak Çalışma), Efsane Nehir Fırat (İnceleme), Leyla’dan Bahsediyorlar (Şiir), Gençler İçin Nâbî (İnceleme-biyografi) , Yabancılar İçin Modern Türk Şiiri (Antoloji-İnceleme)

SEN MEŞHUR OLMADAN ÖNCE

Sen meşhur olmadan önce
Ben upuzun şiirler yazar
Hicaz makamında şarkılar söyledim
Sonra sarsıcı konuşmalar yapardım
Televizyon kanallarına çıkıp

Sen meşhur olmadan önce
Yağmurlar yağıyordu üstüme
Bir rozet gibi takmıştım göğsüme İstanbul'u
Yorgun fabrika işçileri gibi her akşam
Otobüs beklerdim Edirnekapi'da
İkinci bir emre kadar

Sen meşhur olmadan önce
Ben Çalıkuşlarıyla barıştım
İkinci Yeni'ye başlamıştım
Dost olmuştum Garipçiler'le
Pulsuz mektuplar yazıyordum onlara
Eskimeyen poetikalarıyla şiirin

Sen meşhur olmadan önce
Filistin'de acılar vardı
Suriye'de acılar
Yırtıldı göğün göğsü şimdi
Koştum dağlara
Dağlar bağladı yüreğimi
Vurdu çağlara

Ah şimdi acıyla büyüyen yara
Zehir zemberek sularla
Çektim şiirin perdelerini
Çektim karanlıklara
Sen meşhur olmadan önce

Ferhat Bülent TEMURTAŞ

1980 yılında Osmaniye’de doğdu.

İlk, Orta ve Lise eğitimini Osmaniye’de tamamladı. Lisans eğitimi- ni Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi, Yapı Öğretmenliğin- de ve İnşaat Mühendisliği alanında tamamladı. İnşaat sektöründe çeşitli alanlarda projelere katkı sağladı. Deprem bölgelerinde hiz- met veren özel firmalarda çalışmaktadır.

İstanbul, Van, Malatya yaşadı. Halen Elâzığ’da mukim. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Üçüncü Yeni dergisinde şiirleri yayımlandı. Cihannüma Dayanış- ma ve işbirliği Derneği ve Medeniyet Tasavvuru Okulu içerisinde dijital platformlarda okumalarına devam etmektedir.

ÖZÜN ÖPMÜŞÜM

Kavgayı bıraktım döndüm bîzara
Aşkında küllenen közün öpmüşüm
Korkuya ıraktım indim mezara
Dilinden dökülen sözün öpmüşüm

Yalvardım sabırla susan sesine
Ünledim kibirle dev ülkesine
Ağladım mahzunca yâr sinesine
Yokluğa evrilen gözün öpmüşüm

Kirmende eğrilen yünü hatırla
Gözyaşı dökülen dünü hatırla
Meydana çıkılan günü hatırla
Peteğe ağılan özün öpmüşüm

Kalbimin koynunda ince bir sızı
Hayatım uğrunda sevgi arsız
Geceler gündüzler zaman hırsız
Mevsimler içinden güzün öpmüşüm

Bahrinde sığınak narin çizgisi
Çehrende barınak derin sezgisi
Katrende dayanak yerin ezgisi
Güldükçe açılan yüzün öpmüşüm

Ey sevdası ateş Közün öpmüşüm
Ey dilleri mızrap Sözün öpmüşüm
Ey nazarı mızrak Gözün öpmüşüm
Ey gözümün bebeği merdüm didem
Hepsinden de öte Özün öpmüşüm

Halil MANUŞ

Kayseri ili Felahiye ilçesi Karaşlı köyünde doğdu.

Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi Teknoloji Bölümünden mezun oldu. Yurdun değişik il ve ilçelerine öğretmenlik ve idarecilik yaptı. Lise yıllarından başlayıp değişik zamanlarda şiirler yazdı.

Şiirleri ile birlikte bütünleştirdiği deneme yazıları yazdı. Yazdığı şiirlerden onlarcası değişik bestekârlar tarafından bestelendi. Bestelenen şiirlerinden çocuklar için animasyonlar yapıldı.

Can Parçam, Can Tanelerim, Ey! Aşk, Sen ve Ben, Vurgunum, Söz Ver Oğul, Deli Gönül, 50 Kelam 50 Kalem, Aklımdasın, Keder Ektim Yüreğime, Nasrettin Hoca (10 Kitap Set), Nasrettin Hoca'dan Fıkra Tadında Şiirler, Nasrettin Hoca'dan Oku Öğren Boya Eğlen, Yunus Emre, Gülce Kızın Rüyası, Bilge Baykuş'un Bilmeceleri, Çalışkan Karınca, Beyaz Kazlar, Doğadaki Hayvan Dostlarımız 1-2, Dostça Yazılar- (Deneme) adlı kitapları bulunmaktadır. İlesam ve Mesam üyesidir.

SEN YOKSUN YA...

Sen gelmeden cihanda yoktu huzur
Sen gelmeden bilinmezdi; nedir nur?

Sen gelmeden zirvedeydi vahşetler
Sen gelmeden put dolmuştu mabetler

Sen gelmeden adın biliniyordu
Sen gelmeden yolun bekleniyordu

Sen gelince yıkıldı binlerce put
Sen gelince bilindi gerçek mabut

Sen gelince saf saf oldu melekler
Sen gelince aşka geldi felekler

Sen gelince sönmeyen ateş söndü
Sen gelince dünya bir başka döndü

Sendin öğreten, kardeşliği bize
Sendin getiren, köleliği dize

Sendin, tüm insanlığa kucak açan
Sendin, Hakk'a çağırان... Çınlarken çan

Sendin, haksızlığa karşı susmayan
Sendin, Ebu Cehillere pusmayan

Sen gösterdin affı, bağışlamayı
Sen gösterdin, hayrı alkışlamayı

Sen gösterdin helalinden kazancı
Sen gösterdin güvenilen inancı

Sen gösterdin Allah için vermeyi
Sen gösterdin yoksula yedirmeyi

Sen anlattın İslam'ın lezzetini
Sen anlattın her sözün özetini

Sen anlattın, Cennet, Cehennem nedir?
Sen anlattın, bölünürken ay, bedir

Sen anlattın, şeytanın hilesini
Sen anlattın Hak yolun çilesini

Sende gördük Őefkati, merhameti
Sende gördük hikmeti, fehabeti

Sende gördük, dünyaya sırt dönmeyi
Sende gördük, kıt ile yetinmeyi

Sende gördük, duanın tesirini
Sende gördük, Kur'an'ın tefsirini

Sen yoksun ya ümmetin basiretsiz,
Sen yoksun ya  ks z kaldık hepimiz

Sen yoksun ya sabır da yok sebatta
Sen yoksun ya hat da yok irtibatta

Sen yoksun ya bize ne Şu faniden
Sen yoksun ya bizde yoĒuz sahiden

Hasan UKDEM

1967’de Konya’da doğdu. Dokuz aylıkken geçirdiği felç sonrası ayaklarını kullanamaz oldu. Hiç okula gitmedi. Okuma yazmayı evde öğrendi.1985’te şiir yazmaya başladı. Uzun yıllar bakkallık yaptı. 2009’da emekli oldu. Çeşitli gazete ve dergilerde şiirleri yayımlandı.

6 şiir, 1 de hatıra olmak üzere 7 kitabı var. İlk kitabı Kırık Bir Aşkın Gözyaşları 1994’te çıktı. 2018’de Dün Bugün ve Sen, 2020’de Bugün Sen Daha Çok Ayşe’sin, 2021de Gönül Pencere’de Şairler Geçidi, 2022’de Zamanın Behrinde Araplar Mahallesi, 2023’de Bana Bir Şiir borcun olsun ve 2024’de Egonya çıktı. Halen Konya Yeni Haber Gazetesinde köşe yazıları yazmaktadır.

BEKLE FİLİSTİN!

Gamsız kulakların duymadığı ses
Hüzün dağlarında çınlar Filistin
En adi kuşatma, en hain kafes
Ölmüştür insanlık, anlar Filistin

İçten içe titrer, ağlar asuman
Sanki yok bu zulüm, her yer sütliman
Dünyaya inanmış bunca Müslüman
Ne kadar da tatlı canlar Filistin

Nerde bir mümin var, zorda inan ki
İnanç coğrafyası öyle duman ki
Kulun utancını üstlenmiş sanki
Kıpkızıl doğuyor tanlar Filistin

Ümmetin pek çoğu sefa sürerken
Nikâhsız yatağa aşkla girerken
Şöhrete, servete ömür sererken
Paslandı kılıçlar, kınlar Filistin

Oysa iman kalbe dolmamış mıydı?
Dört bir yana korku salmamış mıydı?
Ezanın altında kalmamış mıydı?
Arsızca haykıran çanlar Filistin

Ah şu veryüzünden küfrü silseler
Ölümün yüzüne yine gülseler
Bir daha doğsalar, tekrar gelseler
Fatih Sultan Mehmet Han"lar Filistin

Melekler semadan yere ağsalar
Ebabil kuşları gökten yağsalar
Musa'nın ardında yine boğsalar
Derya oldu akan kanlar Filistin

Gelecek mutlaka, gelecek o gün
Elbette hüsrânı silecek o gün
Gafili, kâfiri bilecek o gün
Mizana varacak bunlar Filistin

(GAZİ) Hüseyin KILBAŞ

22.03.1970 Mersin Erdemli doğumlu.

Konya S.Ü. Tarih Öğretmenliğini bitirdi. Eskişehir A.Ü. Sosyoloji Bölümünü bitirdi. Kilis 7 Aralık Ü. Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Orta Doğu ve Göç Ana Bilim Dalında mastır yaptı.

Yurt içi ve yurt dışında gençlere yönelik konferanslar verdi. “Lâl ve Hayâl” “Mavi Mendil” ve “Kitap Medeniyetimiz” isimli kitapları vardır. Bu güne kadar pek çok şiir akşamına katıldı. Kültür Bakanlığı tarafından “Halk Şairi” unvanı verilmiştir. Emekli albay olan Kılbaş, terörle mücadelede gazi olduktan sonra “Tevhidî” mahlasının yanında “Gazi” mahlasını da kullanmıştır.

MERHABA

Toplumda sevgiyle selâmı yayan,
Sözünde bal dolu dile merhaba.
Vefa, vakar, edep hırkası giyen,
Özünde gül dolu kula merhaba.

Hak ve adaletle kurulsun yapı,
İyilik damlasın herkesin küpü.
Güzele doğruya açılsın kapı,
Maksada, menzile, yola merhaba.

Yoklukla, çileyle yürek dağlayan,
Sabırla umutla gönül eğleyen,
Helâl lokma için nasır bağlayan,
Ayağa, parmağa, ele merhaba.

Zerrede kürrede Hakk'ı görünce,
İbrettir, örümcek, fil ve karınca.
Yaradan katından rahmet verince,
Yağmura, deryâya, göle merhaba.

Arılar toplarken kırlarda balı,
Huzurla zikreder kuşların dili.
Kırmızı, mor, pembe çiçekle dolu,
Toprağa, ağaca, dala merhaba.

Başkadır hayatın yazıyla kışı,
Başkadır zenginden fakirin düşü.
Kiminin efkârdan dinmez gözyaşı,
İçten içe akan sele merhaba.

Gazim böyle geçip gider seneler,
Sevgi, saygı, sevinç dolsun hâneler.
Baba, kardeş, evlat, bacı, anneler,
Doğmamış bebeğe bile merhaba.

Hüseyin Murat ÖZKATAR

1979 yılı Şanlıurfa'da doğdu.

Lisansını A.Ü. işletme fakültesinde, yüksek lisansını Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler ana bilim dalında tamamladı. Siyasi partilerde ve sivil toplum kuruluşlarında yöneticilik yaptı. Evrensel Balad tiyatral şiir ekibinde birkaç kez sahne aldı. Radyolarda şiirler okudu.

Halen Mali müşavirlik ve Bağımsız Denetçilik yapmaktadır. Evli üç çocuk babasıdır.

HAK MEDENİYET

Bir sallantıda yıkılan o yüksek binalarınız mı medeniyet
İşte size bin yıldır ayakta duran Mimar Sinan'dan örnek
Yoksa çırılçıplak gezmek mi çağdaş bilimsel
Allah emrediyor ey kulum örtün de gel
Mehmet Akif derdi mimsiz

medeniyet bunlar medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar
asıl medeniyet İslam'da hakta
yapış ona saadet var sonunda

Kuşlar ağaçlar otlar Allah Allah der
Kendilerini yaratana şükürler eda eder
Biz ise ne nankörüz edemedik şükrümüzü
Biliyoruz layıkı değiliz ya Rab affet bizi

Kara kaşına bakmaz ölüm gelir kapına
İş işten geçti ağlasan da ne fayda
Yaptıklarının hesabını bir bir vereceksin
Allah'ın huzurunda tir tir titreyeceksin

Yüksek yüksek binalar ahir zaman alameti
Ömrümüz en fazla bir çiçek demeti
Vereceksin hakkına aldığın her nefesin
Duyulacak kabirde Allah Allah deyişin

Canlılar niçin doğar niçin ölür
Dünya'ya zevk için mi gelir insanlar
Konuşsana medeniyet, konuşsana bilim
Veremezsin cevabı haktır benim dinim

Nerede Fatih'ler, Kanuniler, Sultan Selimler
Arar olduk hepsini halimiz çok beter
Müslümanlar her yerde zulümler çeker
İşte o zalimlerin başına bir Musa yeter

Hüseyin TEKİNBAŞ

1963 Trabzon'un Araklı İlçesi Kayacık Köyünde doğdu.

İlkokulu köyünde okudu. İlkokuldan sonra memleketinden ayrılmak zorunda kaldı, zorlu uzun gurbet hayatı başladı. Orta ve lise eğitimini Zonguldak'ta tamamladı. Kömür madeninde uzun yıllar çalıştı. 1997 yılında emekli oldu. Evli ve üç çocuk babasıdır. Şiire meyyal bir gurbet hayatı yaşayan şair, gurbette yaşamının zorluklarını şiirlerinde tema olarak sıklıkla işledi. Hayat coşkusu, aşk, Karadeniz kültürü, vatan sevgisi, tasavvuf şiirini şekillendiren duygulardır.

DÜN & BUGÜN

Vaktin gidişini göremiyorum
Bakarsam nafile seçersem bir hoş
Aşkın girdabına giremiyorum
Düşersem nafile dönersem bir hoş

Sevginin peşinde saygıyla gurur
Canla ten arası bir yerde durur
Bir sekte görmesem aklıma vurur
Delirsem nafile dilersem bir hoş

Boyutlar gizemli, ölçü meraklı
Bir nizâm içinde her nizâm saklı
Dünyanın sefası bin bir ayaklı
Toplasam nafile çıkarsam bir hoş

Yükseklik vakardır alçaklık kibir
Aklın yolu birdir kalbin yolu bir
Zannetmem günahı kapatır kabir
Dövünsem nafile yalvarsam bir hoş

Tadını kaçırdık kelâmın, nazın
Hükmü yok sayılır sözün, niyazın
Kar mı yağar çöle ortası yazın
Ağlarsam nafile gülersem bir hoş

Nemrud'un sineği, dünyanın işi
Kavurdu beynimi asrın güneşi
İbrahim'e kucak açan ateşi
Söndürsem nafile sararsam bir hoş

İlker GÜLBAHAR

1973 Kahramanmaraş-Afşin’de doğdu.

1996’da Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliğini bitirdi.

Hece ölçüsüyle ve serbest ölçüyle şiirler yazıyor. Şiirleri; Türk Edebiyatı, Şehir, Edebice, Hece Taşları, Delikliğinar, Lirik, Kırağı, Bozkır İlleri, Tahrir, Edebî Körpü, Nif Sanat, Çıngı, Bekir Abi, Kümbet, Yarpuz, Pınarbaşı, Gergef, Salkım Söğüt ve Kalemlik dergilerinde; kısa hikâyeleri Yitik-söz, Yarpuz, Gergef ve Kümbet dergilerinde; sanatçı ve eser inceleme yazıları Gergef, Pınarbaşı ve Gök Ekin’de yayımlandı.

2017’de Gülbahar, 2021’de Fesleğen Ağıdı, 2024’te Yaşayan Ölüler Tutanağı adlı şiir kitaplarını çıkardı.

Yarpuz Edebiyat Dergisi’nin genel yayın yönetmenliğini yapıyor.

GÖÇ BELGESELİ

hadi diyelim ki makasladın
ömrün nasırlı etlerini
eteğindeki çakıl taşlarını silkeledin
umut ağaçlarına iki cemre çizdin
lapiska saçlarını da belikledin ilkyazlara
kendine fısıldadığın
yalanın sarmaşıklarını
alınının ortasına çivilenmiş ve gün gün seni
zehirleyen vicdan sütleğini ne yapacaksın

çiçeksiz serçesiz ve uçurtmasız
denizli bir şehir de olsa göçtüğün
yeni bir yüz / yeni bir göz için
bulanık bir yağmur tozuyordur beklediğin körfez
yani bir balkondan bakmak gibi
küçümen görünse de baldırandır
içine dününden batan kıymıklar çünkü

nereye dönsen eski ve tazelenen yansıma
bilirsin insan salt tenini götürmez uzağa
yaralar hep en olmaz yerden baş verir
yaralar hep kesek kesek yaralar

değişse de ufkumuzdaki sokak ve caddeler
gökyüzü yine aynı gökyüzüdür
yaşamın ezberli sayfaları kanatır zamanı
replikler avucumuza önceden yazılmış
roller geride kalmışların özlemleri üstünedir.

Kazım GÖK

1969 Yılında Kahramanmaraş/Afşin'de doğdu.

Lisansını işletme ve sağlık kurumları yönetiminde, yüksek lisansını hastane ve sağlık kurumları yönetiminde tamamladı.

Arkadaşlarıyla birlikte Yarpuz edebiyat dergisini çıkarmaktadır. Şiirleri Daima Edebiyat, İstanbul Bir Nokta, Edebiyat Ortamı, Türk Dili, Teferrüç, Gergef, Hayal Bilgisi, Aydos, Yitiksöz, Güfte Edebiyat, Edebiyatın Başkenti, Salkım Söğüt, Hece Taşları, Ay Dergisi, E-Kibele kültür Sanat, Düşeyaz, Betik, Pınarbaşı ve Şehir Defteri dergilerinde yayımlandı.

Bir kamu kurumunda sağlık memuru olarak görev yapmaktadır. Evli ve 4 çocuk babasıdır.

GAMZENDE KUDÜS'Ü GÖRECEĞİM

çıldırta bilmecenin cevabı
dağlara kafa tutan heybetli yalnızlığıdır

senin gözlerin ve parmaklarından ateş damlarken
karın açlığın ve ayetler ezberindeyken
ben utaniyorum sevgilim
birlikte yanmamaktan
etliyle sütlüyle karın doyurmaktan
utaniyorum
iyiliğin için dilek ağacına bez bağlamaktan

canı cehenneme denge politikasının
yaşlı bedenimden dalımla kökümle uzandım
geldim işte ateşini yıkamaya
geldim işte yarını sarmaya

milletim bütün tesellileri koymuş heybeme
dökeceğim kurtuluşunu avuçlarına

hadi toprağa atalım
hürriyet kımıltısı başlamış tohumları
şimdi savuralım istiklal harmanlarını

dur merhemli ellerinle sen belik örme saçlarına
türkü türkü taransın bırak Türkiye rüzgarına

artık ben varım
Allah'tan korkmaz cibilliyetsizler
yüzünü bombayla çirkinleştiremeyecekler

ah sevgilim ah Filistin'im iyileştin ya sadaka vereceğim
hadi durma tebessüm et
gamzende Kudüs'ü göreceğim

Kudret BÜLBÜL

1970 Konya doğumludur.

Konya Lisesi ve İstanbul Üniversitesi SBF Mezunudur. Doktorasını Ankara Üniversitesinde tamamladı. Sırasıyla Kırıkkale, Ankara, Kansas (ABD) Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitelerinde görev yaptı. Bürokraside, Başbakanlık Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşar Vekilliği, Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı, Başbakanlık Müşavirliği, TBMM Dış İlişkiler ve Protokol Başkanlığı görevlerini ifa etti. Halen Ankara Medipol Ü. Öğretim üyesidir.

Yayımlanmış ulusal ve uluslararası çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

Şiire lise yıllarından beri ilgi duymakta, amatör düzeyde şiirler yazmaktadır. Farklı platformlarda şiirleri yayımlanmıştır.

BİLEMEDİM

Odamdaki bir sarmaşık dalından
Bir yaprak düştü hüznle yerinden.
Solmuş rengine bakakaldım ardından
Düşen yaprak mı, ben mi bilemedim

Hayaller, hayaller ahh hayaller
Eller makam tutmuş ben hayaller
Yıllar geçti, daim bende hayaller
Düşen hayal mi, ben mi bilemedim.

Bir yaprak neki deyip geçmemeli
Onlardır tabiatın dökülen dili.
Savrulurken rüzgârla meyyit gibi
Kuruyan tabiat mı, ben mi bilemedim.

Düşen bir yaprak, dökülen bir saç
Anlatır insana vakit, saat kaç
Doyumsuz nefisler her daim aç
Geçen vakit mi ben mi bilemedim.

Giden her gün, biten her hayal
Hatırlatır ki hayat bir kıyl u kâl.
Düş dediğin nedir, düşerken ahval
Düşen kâl mi ben mi bilemedim...

*10.01.2024

*(Ankara- Medipol Üniversitesindeki odamda, düşerken gördüğüm
bir sarmaşık yaprağının bendeki çağrışımları...)*

Mahmut KILIÇ

Artvin Yusufeli’nde doğdu. Niğde’de yaşamaktadır.

M.Ü. Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Bölümü mezunudur. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim Yönetimi Bölümü’nde yüksek lisans yapmaktadır. İstanbul’da özel sektörde bir süre yazılım uzmanı olarak çalıştı. Küçükçekmece Belediyesi’nde eğitim alanında çeşitli pozisyonlarda öğretmenlik ve yöneticilik yapmıştır. Ardından Artvin ve Kocaeli’nde devlet okullarında öğretmenlik ve okul yöneticiliği görevlerinde bulunmuştur. Şu an Niğde’de Eğitim Müfettişi olarak çalışmaktadır. Serbest ve hece ölçüsüyle yazılmış yüzden fazla şiiri bulunmakta ve bu alanda kendini geliştirmeye devam etmektedir.

GÖNÜL COĞRAFYAM

Doğudan batıya uzanıp gider
Bir alev sarılmış, yangından beter
Tarih onu bana emanet eder
Gök kubbe altında gönül coğrafyam
Bir ucu Çin'dedir, biri Yemen'de
Batıl çekmiş bizi, almış kemende
Kadim bir hasrettir, hep derttir bende
Sıladır, vuslattır gönül coğrafyam
Tevhittir sancağı, marşı tekbirdir
Rengi, ırkı yoktur, ülküsü birdir
Başlangıcı bizde, & quot; Eles Bezmidir & quot;
Son varış yerimdir gönül coğrafyam

Tevazu fışkırır topraklarından
Nice derviş geçmiş sokaklarından
Gözyaşı dökülür yanaklarından
Sahipsiz bir garip gönül coğrafyam
Yıllar yılı sömürülmüş, ezilmiş
Hareminde çizmelerle gezilmiş
Duvarına çok yazılar yazılmış
Mahzun bir mabeddir gönül coğrafyam
Bir imar başlasa önce gönülde
Kardeşlik hukuku kalmasa dilde
Hendek'te, Uhud'da ve de Bedir'de
Kurulan bir bağdır gönül coğrafyam

Şimdi güvercinler selam uçursa
Dua niyetiyle eller açılrsa
Yârdan, candan ve de serden geçilse
Dirilip uyansa gönül coğrafyam
Uykudan kaldırıp başını artık
Gediğine koysa taşını artık
Silip kanlı gözden yaşını artık
Huzura boyansa gönül coğrafyam
Hâlbuki ne engin, yüce ruhu var
Onda gizli, onda saklı duygular
Hakça bir düzeni sunar, kurgular
Rahmete açılır gönül coğrafyam
Şimdilerde parçalanmış, bölünmüş
Kukla kukla yönetimler kurulmuş
Ülküsünden koparılmış, savrulmuş
Dirilip uyansa gönül coğrafyam
Umutsuz değilim, umut var bende
Balkanlar, Afrika, Turan ilinde
Myanmar, Türkistan ve Filistin'de
Kutlu bir duadır gönül coğrafyam

Mehmet BAHSİ

Kahramanmaraş doğumludur.

İlk, orta ve liseyi Kahramanmaraş'ta tamamladı. Kahramanmaraş Kara Lise'den mezun oldu. A.Ü. İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Çeşitli okullarda öğretmen ve idarecilik yaptı. Emekli olduktan sonra sivil toplum kuruluşlarında görev aldı. Niğde Yazarlar ve Sanatçılar Birliği Derneğinin kurucuları arasında yer aldı. Bir dönem başkanlık görevini üstlendi. 2014 yılında İlim Yayma Cemiyeti Niğde Şubesinin kurucu başkanlığını yaptı. Niğde'de ikamet etmektedir.

Gerek Maraş Lisesinde gerekse üniversite yıllarında Yedi Güzel Adam olarak tanınan Maraşlı şair ve yazarlarla birlikte oldu. Necip Fazıl Kısakürek ve Sezai Karakoç'un eserleri ile lise yıllarında tanıştı. Büyükdoğu ve Diriliş dergilerinin liseden itibaren okuyucusu ve takipçisi oldu. Diriliş, Tomurcuk, Edebiyat ve Maveria dergilerinin yayımlanma, tanıtım ve dağıtım çalışmalarında bulundu.

Yazıları ve şiirleri Yeni Devir Gazetesi edebiyat ve sanat sayfasında, Maveria, Somuncu Baba, Diyanet, İslam'ın Sesi, Dört Mevsim Niğde dergilerinde yayımlandı.

BİR GÜLÜ BİR GÜLÜN ÜZERİNE KOYMAYACAĞIM

Artık bir gülü bir gülün üzerine koymayacağım
Kalbim bu acıya gayri katlanmayacak
Bildiğim adresler belleğimde olmayacak
Umutlarım ay ışığı ile donanmayacak
Ve hatıralar bir bir solacak
Oyun bitecek
Ve ben artık bir gülü bir gülün üzerine koymayacağım.

Gece vakitleri uyku saatlerim de olmayacak
Duvarlara yansımayacak bakışlarım ve hayatım
Çocukların ağladığı gibi her sabah ben de ağlayacağım
Ama hiç kimseler sebebini anlamayacak
Oyun bitecek
Ve ben bir gülü bir gülün üzerine koymayacağım.

Başkaları uğruna vurulur mutluluğumuz
Kimse bilmez boşluğa kayan aklınızı
Biliyorum, kabulümdür elbet devir değişir
Ölmek üzeredir kalbim ve ölmek üzeredir hatıralar
Lakin anlamıyorum
Ölüm saatini bir sevgili ne diye çalar?

Rivayet olunur ki ben bir mart gecesinde doğmuştum
Ve şimdi yine bir mart gecesini kaydı yıldızım
Benim için artık yok yerinde dünya
Serçelerin rızık dilediği saatlerde
Ey Rabbim, ellerimi sana uzatıyorum.
Nerede nasıl yaşarım
Bilemiyorum

Bir mart gecesi
Kalkıp sıfır üç sularında
Son kez bir gülü bir gülün üzerine koymak istedim
Oysa bu bir oyun değildi
Aşkın albenisi hayatın kendisiydi
Bir şiirle uyandırdığım gizemli çocuk
Gördüğü son düşü gözlerime sundu
Anladım olanları ve bildim
Ve sabırla aldım acıyı kalbime
Avuçlarımda artık bir tutam hüznü
Dolaşıp duracağım dünyayı
Vurma beni ki ey avcı
Dur anlatacağım son rüyayı
Anlatacağım
Ve artık bir gülü bir gülün üzerine koymayacağım.

Mehmet BAŞ

1981 yılında Niğde'nin Çamardı ilçesinde doğdu.

İlk, orta ve lise eğitimini Niğde'de tamamladı. Uludağ Üniversitesi Sosyoloji bölümünden mezun oldu. Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsünde Felsefe Grubu Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Programı'nı bitirdi. Nevşehir Hacı Bektaş Ü. Sosyoloji bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı.

İlk şiiri 1999 yılında, "Alize" edebiyat dergisinde çıktı. Daha sonra şiir ve yazıları; Dergâh, Hece, Yedi İklim, Türk Edebiyatı, Türk Dili, Ay Vakti, Şiir ve İnşa, Edep, Kün Edebiyat, Akpınar, İstanbul Bir Nokta, Kurgan, Hece Taşları, Bizim Külliye, Ayarsız, Dil ve Edebiyat, Olağan Şiir, Dört Mevsim Niğde, Barbar, Edebiyat Ortamı, Edebiyat Yaprağı dergileri ve Hamle Yeşil Bor, Bor'da Sabah, GAP Gündemi, Niğde Gündem, Niğde Anadolu Haber, Nevşehir Muşkara, Avanos Gazetesi, Derinkuyu Haber gazetelerinde yayımlandı. Halen bir kamu kurumunda çalışmaktadır.

GEL SENİNLE URFAYA GİDELİM

Gel seninle bir akşamüstü Urfa'ya gidelim,
Bir rüyanın ummanında kaybolup
Halilrahman'da secdelerin en güzeline kavuşalım
Urfa Kalesi'nde yeni doğmuş ayı selamlayıp
Peygamberler toprağına yüzümüzü sürelim
İplik iplik dokunsun sesimiz
Çınlasın Halepli'nin taştan evlerinde

İbrahim'in ateşe atıldığı meydanda,
Küllerinden doğan gül bahçesini seyredelim
Yüzümüzde İbrahimî güller açsın
Beraber taşlayalım kör şeytanı
Eyyübiye'nin dar sokaklarından süzölüp geçelim,
Sabır Peygamber'inin izinde
Peri masallarından çıkıp gelmişçesine
Hasan Padişah camiinden bir su içelim
Kapı önündeki gül kokusunu içimize çekip,
Ellerimizi dualarla semaya açalım.
Köpürsün bakır taslarda meyan şerbetleri
Bir gazel dinleyelim Nabî'den Fuzulî'den
Sonra girelim haşmetli bir gecenin kapısından
Bir rüyayı yeniden görmek için
Sabırlar bürünelim Eyyub nefesli ummanlardan

Gel seninle Tek Tek Dağlarına gidelim
Yeni açmış baharların toprağından
Peygamber çiçeklerini koklayalım
Harran'ın kümbet evlerinde
Yıldızları birer kandil gibi tutuşturalım
Bir mırra fincanının simsiyah derinliğinde
Üstümüzde Yakup hüznü yıldızlar
Göğümüzde yeni doğmuş bir ay
Soğmatar yolunda koşsun Arap atları
Bazda mağarasında üşüsün ellerimiz
Dilimizde Ümmü Gülsüm'den şarkılar
Yıldızların şavkı dökülsün avuçlarımıza

Gel seninle Birecik'te Fırat'ın o eşsiz mavisini seyredelim
Kelaynak kuşlarının süzülen gölgesinde
Akşamın serin nefesi yüzümüze dokunsun,
Kıyıya vuran dalgaların yankısında kaybolalım
Yârin yürüdüğü yollardan geçerek
Urfa Kapının önünde bir duaya duralım
Sonra Fırat'ın serin sularına karışıp
Uçsuz bucaksız sahralara doğru akalım

Halfeti'nin saklı cennetinde
Karagölün hüznölü şiirini okuyalım
Tekneyle Rumkale'ye doğru süzölüp
Sabırla işlenmiş taşlardan
Geçmişin sırlarını dinleyelim
Güvercinler konsun güllerin dalına
Üstümöze bulutları bürüyelim

Gel seninle Viranşehir'e gidelim
Gölgesiz evlerin avlularından geçip
Toprak kokan sokaklarda yürüyelim
Gece bir gölge gibi çöksün üstümöze
Çöl rüzgârlarıyla savrulsun Leyla'nın saçları
Sabrın kılıcını kınından çekip
Eyyüp Nebi'nin gölgesinde dinlenelim

Gel seninle Karacadağ'a gidelim
Siverek küçelerinden geçerek
Ulu caminin avlusundaki
Güneş saatinin gölgesinde
Volkanik taşların sessiz şarkısını dinleyelim.
Uzaktan uzağa yankılanan türkülere,
Ağıtlara, gazellere eşlik edelim

Gel seninle bir rüyayı yeniden tabir edelim
Taştan duvarları bile yumuşatan bir merhametle
Biz ki bu çağın yaralı kuşları
Kanat açalım sevginin hudutsuz göklerine
Cennet atlarının koştuğu El Ruha'da
Gül bahçesine çevirelim yanmış kalplerimizi

Mehmet GÖZÜKARA

02 Şubat 1962’de Elbistan’ın Eldelek köyünde doğdu.

İlkokulu köyünde, ortaokulu Elbistan’da okudu. Kahramanmaraş Teknik Lisesi’nden mezun oldu. Afşin-Elbistan A Termik Santrali’nden 2015 tarihinde emekli oldu. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Yazı ve şiirleri Kardeş Kalemler, Kırk Başak, Aşkın (e) Hali, Alkış, Güneysu, Mevsimler, Berceste, Kurgan, Vakt-i Sükût, Bir Nokta, Şehir Defteri, Vesselam, Çıngı, Şardağı, Hece Taşları, Açikkara, Yosun ve Yaprak dergilerinde yayımlandı. Elbistan’ın Sesi ve Elbistan Kaynarca gazetelerinin köşe yazarıdır. Avrasya Yazarlalar Birliği Üyesidir. 45 kadar şiiri notaya alınarak bestelenmiştir.

Yayımlanmış Eserleri: *Söz Alev Aldı, Söz Beledim Beşiğe, Boyun Büktüm Güle Doğru, Namluya Şiir Sürdüler, Atışma Seyr-ü Sefer, Elbistan Ağıtları, Söz Kuşandı, Şairler Kılıçtan Keskin-Atışmalar-Çark-ı Devran Söz Açarı (Atışma), Beyaz Gül, Muammer Ketizmen, Sinan İki Yürek, Bir Ses Oldu / Sazsız Atışma, Seyyah Yazar Gezerken Gördüklerim -Anadolu’dan Hikâyeler- Altın Çıkını, Gelenekten Geleceğe Anadolu İrfanı, Hayati Vasfi Taşyürek’ten Seçme Şiirleri, İkrar (Şiir) ,Gül Sürgünü (Şiir)*

DÜNYA

Doğduğundan beri gözden yaşları
Döktürür bu dünya farkında mısın?
Sinin sinesine hece taşları
Diktirir bu dünya farkında mısın?

Kader âşık imiş çaba gayrete
Şaşkınlığım kapı açar hayrete
Muhabbet duyarak dıştan surete
Baktırır bu dünya farkında mısın?

Toprak besler canlıların tümünü
Yere koymuş uçan kuşum yemini
İç içe vererek gamı, demini
Bıktırır bu dünya farkında mısın?

Seyrüsefer ettirirken kanını
Açığa düşürür duygu yanını
Olmayacak şeye tatlı canını
Sıktırır bu dünya farkında mısın?

İnsanın gün günü eskir bedeni
Fânî olmasıdır bunun nedeni
Keremhan misâli sevda güdeni
Yaktırır bu dünya farkında mısın?

Gözükara'm heves eylemedi hiç
Her ne ekti isen sende onu biç
Ömür duvarından her gün bir kerpiç
Söktürür bu dünya farkında mısın?

Mehmet OSMANOĞLU

Kahramanmaraş-Elbistan doğumlu.

Lisans eğitimini İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde tamamladı. Şiirleri Türk Dili, Edebiyat Ortamı, Âsî, Hece Taşları, Teferüc, Hayal Bilgisi, Şehir Defteri, Salkım Söğüt, Dilhane, Açikkara, Yarpuz, Gergef, Maarifhane, Hira, İlk Güzergâh gibi dergilerde yayımlandı. Klaros Yayınlarından çıkan Lâl Renkli Yara ve Medcezir Yankıları isimli iki şiir kitabı bulunmaktadır. Bazı şiirleri ulusal ve uluslararası birtakım yarışmalarda çeşitli dereceler aldı ve yarışma antoloji kitaplarında yer aldı. Ayrıca çeşitli antoloji kitaplarında da ismine yer verildi. Hâlihazırda Yarpuz ve Gergef edebiyat dergilerinin yayın kurulunda yer almakta.

ÇALI KUŞU

telaşlı rüzgârlardan alıyorum haberi
bitiyor ömrümüzün asude mevsimi yaz
damla damla yokluyor yağmur pencereleri
sararmış bahçelerin dudaklarında niyaz

sararmış bu bahçeler nokta nokta kanatır
ruhum iğne yastığı bu bitimsiz efkarla
düşen sarı yapraklar ölümü hatırlatır
içinden geçtiğimiz son yazla sonbaharla

son yazla sonbaharla hülyalar da bitiyor
ah kalbim! yaşamakla nasıl derde bulaştın
saatler usul usul vaktimi eritiyor
ah mazi! sesin gelmez ne kadar uzaklaştın

ah mazi uzaklaştın durgun kıyılarımdan
rotasını kaybetmiş dümensiz gemi gibi
bir işaret veriyor kaybolan yıllarımdan
takvimlerden dökülen son yaz mevsimi gibi

son yaz mevsimi gibi acıtan bir saadet
taşır kanatlarında bu eflatun bulutlar
hicranın ey sevgili daha büyük felaket
bir başka nevbahara yelken açar umutlar

bir başka nevbahara nasip olur mu vuslat
kanımdan çekilirken sayha sayha nefesim
adın dudaklarımda tespih olsa da heyhat
aşılmaz duvarlardan sana ulaşmaz sesim

sana ulaşmaz sesim mevsimler ötesinden
uzattım ellerimi dara düşürme beni
öyle yakınsın bana öyle uzağım senden
bir kenarda durayım ülkenden sürme beni

bir kenarda durayım sen göz ucuyla seyret
bir çalı kuşu gibi eşiginde tünerim
kalbim dolu elim boş azımı çok kabul et
sana aşık olmaktan başka yoktur hünerim.

Mehmet SARMIŞ

Urfa'da doğdu, büyüdü, okudu.
S.Ü. Tarih Bölümünden mezun oldu. Değişik şehirlerde yıllarca öğretmenlik ve idarecilik yaptı. Aralık 2024 yılında emekli oldu.

Çeşitli dergilerde ve gazetelerde şiir, hikâye ve deneme, gezi yazısı ve röportajları yayımlandı. Yazmaya devam ediyor. Radyo programları hazırlayıp sundu. Eski Urfa'yı karış karış dolaştı, fotoğraflar çekti ve şehri yazdı. Son iki yıldır Urfa'da iz bırakan şahsiyetlerle röportajlar yaptı. Roman, hikâye, şiir, gezi, araştırma, röportaj gibi değişik türlerde kitaplar yazdı. Bir o kadar eseri de yayımlanmayı bekliyor. Arkadaşlarıyla birlikte Urfa'dan dergisini çıkarmaktadır.

Eğitim-Bir-Sen Urfa şubesini kurdu. 2018 yılında TYB Şanlıurfa Şube Başkanlığı yaptı. Yeşilay üyesi olup bağımlılık konularında gönüllü çalışmalar yapmaktadır.

Eserleri: *Küçük Yüreklerle Dokunmak, Yüreğin Sesi, Geleceği İnşa, Adanmış Hayat Mehmet Akif İnan, Genç, Zor Hayatlar, Umutla Umutsuzluk Arasında, Kıvrımlık Kuşları, Gençler İçin Mehmet Akif İnan.*

GİTME

Gidersen her şey seninle gelir
Hiçbir şaysız kalırım

Bütün çiçekler kurur, bütün renkler solar
Her yer kapkara olur

Bütün sesler kısılır
Sessiz, sözsüz çılgılım olur

Dünya boşalır gidersen
Yaşamak anlamsızlaşır

Her gün ağlarım bak
Duyarsın, üzülürsün

Anarım kulakların
Ararım telefonun çınlar sürekli

Bir dua ederim
Ayağına degecek taş bulamazsın

Sen de boşlukta kalırsın, bilesin
Alışmışsındır seni kuşatan varlığıma

Kendini bensiz bırakma n'olur
Bu kadar zalim olamazsın

Gitme, götürme evreni beraberinde
Kıyametler kopar, diyeyim

Muhammet Fatih AKKURT

1998 de Kilis'te doğdu.

İlk ve orta öğrenimini Kilis'te tamamladı. Liseyi Elbistan Sağlık Meslek Lisesinde okudu. Sağlık memuru olarak göreve başladı. Üniversite öğrenimini Hatay Mustafa Kemal üniversitesinde tamamladı.

Şiir yazmaya ilkokul yıllarında sevdiği şiirleri ezberleyip kendi defterinin arkasına yazmakla başlamıştır. Zaman içerisinde kendi şiirlerini kaleme almış ve ilerleyen dönemde derleyip kitaplaştırmıştır.

SENİ ANLATACAĞIM

Yeni yüzler yeni insanlar tanımalıyım
Ve seni onlara hece hece anlatmalıyım
Hz. Ömer'den başlayarak Yavuz Selime Kadar
Ve Abdülhamit ile sonlandırmalıyım
Seni anlatmalıyım seni anlatacağım
Gerekirse taşa çivi ile seni kazıyacağım
Gökte uçan kuşun kanadına seni konduracağım
Şimdi cümlelerimle bir ebabil olacağım
Demirden kubbelerine
Çelikten kalemimle saldıracacağım ve kazanacağım
Çünkü ben seni anlatacağım

Miras ve va'd edilmiş toprak peşinde koşanlara inat
Emanet düsturunu şiar edinenlerden bir ordu kuracağım
Önce kelimelerden başlayarak
Gönüllerinde put yetiştirenleri budayacağım
Şehirleri medeniyet diye (B)atıl hale getirenlere
Hakikat kumundan harç karacağım
Çünkü ben seni anlatacağım ve kazanacağım
Suretleri insan siretleri hayvan olan bir kavme
Seni boğdurmayacağım
İmanımın üzerinde ipekten bir tül gibi
Seni taşıyacağım
Ve
"Filistin, sen işine bak, kar toprağını
Yoğur gazabını Yaradan'ın."
Ufkunda kutlu gün doğacak hakkın
"Belki yarın belki yarından da yakın"

Murat BAĞIŞ

Mardin’de doğdu.

Lisansını Eğitim Fakültesinde tamamladı. 1999 yılında öğretmen olarak göreve başladı. Farklı kademelerde yönetici olarak görev yaptı. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında yönetici olarak görev aldı.

Fikirde Sanatta Estetikte Hikmet, Serzeniş, Mardin Life, Mardin Kadim Şehir dergilerinin kurucu ekibinde yer aldı. Deneme, hikâye ve şiirleri bu dergilerde düzenli olarak yayımlandı.

Yüreğimin Ezgisine Çılgılık Düşünce, Firari Umutlar ve Hayatın Zemin Katından Manzaralar adlı kitapları bulunmaktadır. Bir Avuçtuk adlı bir şiir kaseti de bulunmaktadır. Çeşitli internet mecralarında edebî yazıları haftalık olarak yayımlanmaktadır.

ORTADOĞU ÇOCUĞUM BENİM

Ben Iraklı bir çocuğum
Ali İsmail Abbas adım
Savaşla doğdum
En sevdiklerimin ölümünün tanıklığı durur içinde
Adına büyümek denirse her anımın.
Rengi siyahtır günlerimin
Bir de kırmızıyı öğrendim
Gecenin bir vaktinde
Bir uçak sesinin ardından
Evimizin yıkıntılarına karışan
Siyahlar içinde akan kanlarından annemin babamın kardeşleri-
min.
Ben Ali İsmail
Irak'ta çocuk doğmanın siyah ve kırmızıyla çizilmiş resmi yani
Hayatı ölmekten ibaret yaşadım.

Ben Muhammad Omar
Suriyeli çocuk.
On iki yaşımdayım
Bir ateş coğrafyasının içinde açmışım gözlerimi
Sonra hep ateş hep zulüm hep zemheri.
Çocukluğuma dair tek anım bir top ve son hatırası
Bir bombanın bıraktığı alev de kaybettim
Topumu, ayağımı, çocukluğumu
Gözü yaşlıydı annemin, ölürken bile ağlıyordu
Kim bilir neye
Kim bilir niye
Ölürken bile bize ağlıyordu kim bilir.
Dokunduğum gözyaşlarında hissettim son kez çocukluğumun
sıcaklığını.
O günden sonra
Bir dünya insanın arasında bir başıma kaldım.

Ben Rim
Zeytin gözlü meleş dedesinin
Ruhunun ruhu
Filistinli çocuk.
Televizyon ekranından konuk oluyorum her akşam evlerinize
Titreyen ellerimi
Korku dolu gözlerimi izliyorsunuz,
Üzülürken bir yandan
Yanı başınızda çocuğunuz kahvenizi yudumluyorsunuz.
Siz izlerken
Bir gün yıkılan evimi seyre dalıyorum uzaktan,
Bir gün yıkıntılar arasında en sevdiğim bez bebeğimi arıyorum,
Bir gün eller üstündeki abimin peşinden koşuyorum.
Son nefesini veren kardeşime
Şehadet kelimesini söyletiyorum bir gün.
Yerle bir edilen mahallemde
Bir tutam saçından tanıyorum annemi toz duman içinde,
O saçları ah yeniden bir tutam.

Ey
Hüseyin, Şeyma, Amar, İbrahim, Ahmet
Ortadoğu çocuklarım benim
Vaat edilen gün gelecek
Hesabı sorulacak her sabah gözlerinize dolan gözyaşı
Yüreklerinizden süzülen kan
Damlasının.
Damla damla aktığınız topraklarda yeni bir dünya filizlenecek.
Ölürken çocuklar seyreden dünya utanacak
Utanacak arz ve sema
Vicdanı insanlığın
Bir sizin başınız dik kalacak
Bir sizin adınız kalacak içinde tarihe not düşülen satırların.

Musa KALDI

1959 yılında Urfa Merkez Tıfındır Mahallesi'nde doğdu.

İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda okudu. Asıl mesleği Demir-metal işleridir. Urfa'da yaşayan son gazelhanlardandır. Gazelhan, şair ve bestekârdır. Bugüne kadar çoğu kendi eseri olmak üzere 200 civarında eser besteledi. Yazdığı gazel, türkü, hoyrat ve ağıtları nihavent, acem ve kürdili-hicazkâr makamlarında söyledi. Bu makamlarda Fuzûlî ve Nâbî başta olmak üzere diğer klasik şairlerin gazellerini ve kasidelerini seslendirmiştir.

GAZEL

Sarardı soldu gülŐen bir dem-i hazan kaldı
Hâl-i lal-ü perişan bûlbûle figan kaldı

Ben bir sevdâzedeyim nâlânım acı bana
Gittin de hayâlımda bir kaşı kemân kaldı

Vuslatınla tutuŐan dil-i virân hânemde
Senin hayalin içre gonca-i hândân kaldı

Desem ki yeter artık son demde gel insaf et
Vuslatına ne takat ne sabr-ü dermân kaldı

Apansız cuŐ û huruŐ geldi baĒ-ü bahçeme
CoŐtu güller bûlbûller ah ki nâtüvân kaldı

Eyvah bir serap imiş vuslat-ı canan bana
Son demde bari gelsen bir nizâr Musa Kaldı

Osman MESTEN

1971 Bursa Keles'te doğdu.

Avukat, Arabulucu; İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi.

MGV İstanbul yönetiminde görev aldı, Bursa İHH kurucu başkanlığı, TYB Bursa Şubesi Yönetim Kurulu Üyeliği, Süleyman Çelebi Derneği ve Yedi Hilal Derneği Bursa Şubesi kurucu heyetlerinde görev aldı. Türk Dünyası Parlamenterler Vakfı Yönetim Kurulu ile TDED Ankara Şubesi Yönetim Kurulu üyesidir.

26 ve 27. Dönem Bursa Milletvekili seçildi. TBMM Dilekçe ve Anayasa Komisyonu Üyeliği, 27. Dönem Türkiye-Özbekistan Parlamentolar Arası Dostluk Grubu Başkanlığı görevini yürüttü. TBMM Anayasa Komisyonu Sözcüsüdür.

TÜRKPA Hukuk İşleri ve Uluslararası İlişkiler Komisyon Başkanıdır.

Arapça, İngilizce ve Özbekçe bilen Mesten, evli ve 3 çocuk babasıdır.

GECE

Gece..

Kar tanesi yalnızlığında düştüm bu toprağa
Yüreğimde bahar, çıkınımda hüznün var,
Bir ömür yetecek kadar.

Gece; Semavât'ın ve Arz'ın Nurundan bir anlık yoksunluğun rengidir. Milyarlarcasının içinde her biri bir meleğin kanadında yahut elinde, yalnız olarak toprağa düşen kar tanesi gibi yalnızlığın rengidir. Azığımız hüznüdür. "Dar-ı nimette garîk-ı vahdet iken / Düştük dar-ı mihnete mahzun olarak ."

Akşamcı kuşları

merhaba

Ezan ve kamet sesiyle

merhaba

Gurbet akşamlarının ilk türküsüyle

merhaba

Çocukluğumun yorgun akşamlarında, telaşla uçuşan siyah kuşlara benzeyen ama kuş olmadıklarını anlayabildiğimiz, kanat şakırtılarından başka seslerini işitmediğimiz sevimsiz yaratıklara “akşamcı kuşları” derdik. Havada uçuşan silüetlerinden başka hiçbir şeyini göremediğimiz bu akşamcı kuşları, sanki gecenin habercisidir. Günün son ışığını geride bırakmış, hasretle sabahı bekleyen yalnız gurbetçilere hoş âmedî etmektedirler. Gurbete ilk adım attığımızda biz söyleyemesek de bizim adımıza kalbin gecesini aydınlatan bir türkü söylenir. Gönül aynası musaffâ ve mücellâ olan bu aydınlığı hisseder. Zira bize nur O’nun “ Mişkât’ul Envâr” olan gözlerinden gelir. Nurun kendisi ise bizatihi odur.

Gözlerin; ay ışığına benzer
Lakin gece benimçün mukadder
Öyle mahzun, mükedder
Ellerim; ay ışığında üşüyen ellerim
Avucunda ateş taşıyan ellerim

Gecenin koynunda apaydınlık bir kalp için ay ışığına ayna olmak gerek. Zira Mü'min; El- Mü'min'in aynasıdır. Avucunda ateş taşımaktan daha zor olanı kavrayınca ellerimiz O'ndan bir serinlik bekler ya gecenin siyahında kaybolur ellerimiz yahut ondan gelen bir nazarla yed-i beyzâya döner. Tîneti İbrahim olan "Ey ateş İbrahim'e karşı serin ve selamet ol" sırrına mazhar olur.

Ağlıyorum; gece büyüyor
gözümün düştüğü yerden
Gülsem
Gülmek karanlıktır biliyorum

Ağlamak kâr etmez; ama ağlamak gerekir. “Ağlayabilerseniz anlayabilirsiniz” demişti büyük bir şair. Gözyaşımız ırmak olup göğsümüzü şerha şerha yarsa yine de kurumamalı göz pınarımız. “Siz benim bildiklerimi bilseydiniz çok ağlar az gülerdiniz” buyurmuştu Fahr-i Kâinat. Ağlamak bilmektir. Gülmekse zaten gecenin rengindendir.

Ömür ağacımda testere dişleri
Nefes alışverişlerim
Heybem talaş doluyor
Yürüyorum telaşla

Gecenin eşiği kızıl akşamüstleri, ömür defterimizin yapraklarını bir bir yakıyor. Bir avuç küldür geriye kalan. Küllerinden yeniden doğanlara selam olsun.

Issız bir yoldayım, karanlığı kalbimden
Çılgılığım geri dönüyor çoğalarak
Bir ses arıyorum, bir ışık bir ulak
Üşüyorum... Üşümem bundan olsa gerek

Bir armağandır gece, tarafından ol ilâh
Açıldıkça kapılar açılır baht-ı siyâh
Perdeler kavi, perdeler siyâh
Fakat çeşminde billur dilde “sübhan” olsa gerek

Bilinmez hangi cihetten bu sırlı nağmeler
Perdeler latif, perdeler ince
Cankulağım bu esrârı işitince
Ol can içinde can olsa gerek

Güller bilirim geceye aydınlık
Çepeçevre yıldız çepeçevre ışıık
Ki, pervaneler pervaz edip
Tâlib-i cânân olsa gerek

Salih Sedat ERSÖZ

1956 Konya doğumlu.

İlk, Orta, Lise ve Yüksek Okul tahsilini Konya'da yaptı. S.Ü. Eğitim Fakültesi Biyoloji Bölümünden mezun oldu. Gazetecilik, öğretmenlik ve birçok kurumda yöneticilik yaptı. 2020'de emekli oldu. 1978 yılında başladığı gazetecilikle birlikte köşesinde makaleler ve şiirler yazmaya başladı. Mevlâna konulu şiir yarışmasında birincilik ödülü aldı. Çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Şiirde üstadı ve hocası merhum Cengiz Numanoğlu'dur.

Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi, İlim Yayma Cemiyeti Konya Şubesi, Selçukya Kültür Sanat Derneği Denetim Kurulu Üyesi ve Konya STK Platformu Danışma Kurulu Üyesi olan Ersöz'ün ikisi şiir olmak üzere toplam 11 kitabı yayımlanmıştır. Orta derecede Arapça bilen Ersöz evli; 4 çocuk babası ve 8 torun dedesidir.

ZALİMLER

Yüregimiz yandı ağladık yine,
Gönlümüzü vurdu, deldi zalimler.
Yaramıza hüçün bağladık yine,
Canımızdan canlar aldı zalimler.

Müslümana zehir etti yılları,
Kırdı baharında nice dalları,
Mazlumlara sürekli taşır salları,
Bitmeyen bir zulme koldu zalimler.

Vicdansızlar sivil, masum dinlemez,
Dünya seyrediyor, katli önlemez,
Büyük şeytan memnun, laftan anlamaz.
Ocakları yıkan eldi zalimler.

Durmadan vurulur kadın ve çocuk,
Masum kanı akar hep oluk oluk,
Güçlölere karşı işlemez hukuk,
Vahşetle, zulümle doldu zalimler.

Gökten bombalarla alev yağıyor,
Çakallar daima bizi boğuyor,
Tüm çağların zulmü ânâ sığıyor,
Ölüme götüren yoldu zalimler.

Medeniyet bize en büyük miras,
Diğer kültürlerle edilmez kıyas,
Yaktılar, yıktılar bu ne ihtiras?
Harim-i İsmet'e daldı zalimler.

Zehirler kattılar tatlı aşlara,
Kanlar eklediler akan yaşlara,
Neler çektiğini sor naaşlara,
Bu dünyada güya güldü zalimler.

Feryatlar yükseldi arşı âlâya,
Açıldı binlerin eli Mevlâ'ya,
Rabbin gücü yeter zora, kolaya,
Kalplerinden bunu sildi zalimler.

Esaret altında Mescid-i Aksa,
Mü'minler uyanıp kıyama kalksa,
Siyonizm'e kinle, nefretle baksa,
O an belasını buldu zalimler.

Bu dünya hayatı onlara cennet,
Kıyamet kopunca geçirir cinnet,
Allah ve melekler ederler lanet,
Her zaman her yerde züldü zalimler.

Altmış yıllık zulüm son buldu şükür,
Ülkenin kalbine vuruldu mühür,
Çok çekti Suriye sonunda özgür,
Çetin bir azapta kaldı zalimler.

Kaçarak kurtuldu zorba firavun,
Sırada İsrail denilen mel'un,
Onu da şiddetle vurur bir tayfun,
Yollar bitti sona geldi zalimler.

Kimseye kâr kalmaz yaptığı zulüm,
Onları da bulur mutlaka ölüm,
Hesabını sorar ilahi hüküm,
Cehenneme yakıt oldu zalimler.

Sezai ÇİÇEK

Kahramanmaraş, Afşin, Çoğulhan Kasabasında 1966 yılında doğdu.

1991 yılında S. Ü. Hukuk Fakültesinden mezun oldu. 1992’de İ.Ü. Kamu Hukuku Ana Bilim Dalında Yüksek Lisans yaptı. 1992 yılından bugüne İstanbul’da serbest avukatlık ve arabuluculuk yapmaktadır.

Hece Taşları, İdeal Hukuk Dergisi, İstanbul Adliyesi Dergisi, Doktrin Hukuk Dergisi, Açık kara Dergisi, Teferrüç Dergisi, Yeşil Afşin Gazetesi ve İran’ın Tebriz şehrinde elektronik ortamda yayımlanan Edebi Körpü ile Habername adlı internet sitesinde yazı ve şiirleri yayımlanmıştır. Kırmızı Lale isimli şiir kitabı bulunmaktadır.

Yusuf MASALI

yusuf masalı
ah yusuf
sene bindokuzyüzdoksandokuz
mevsimlerden güz
böyle miydi senin kaderin
hiç bitmiyor bizde kederin
kınalı kuzular gibi gençlik çağında
gülerek gittiğin asker ocağında
tezkeren Albayrakla baba kucağında
o gün sen uykudaydın derin uykuda
sabahın seheriydi
vedalaştığımızda
askere gidecektin
ailen uğurlayacak ayşe dilek kardeşlerin
bilir miydi abdullah nereye gittiğin
uyku mahmurluğunda gözlerin
belli yolculuğun heyecanı sarmıştı seni
gülümsemiştin gülümsemiştik
hayırlı tezkere dilemiştik

haberin geldi memleketten:
“yaralı diyorlar ama ‘ölmüş’
sakın demeyin babasına söylemeyin”
artık koca şehir bize dar
kentin meydanında söze kuruldu dâr
düştüğ yollara yollar göze ağyâr
seni bulmak için gittik diyar diyar
boş ve belirsiz ümitlerle geçildi yollar

bilinmez yollarda geceyi araladık
uzayan gecede yolları yarıladık
sabah olmasın acını görmeyelim diye
ve çiçeklerden başına taç örmeyelim diye
seni düşleyerek yol aldık
sanki yıllarca yollarda kaldık
memleketten rüstem emmin kadir dayın
kapı komşun ve baban
sayarsan bir de biz -uzaktaki akraban-
gece sabaha dönünce
tan yeri belli belirsiz ağarınca
sükût yaşamaktan da ağırlaşınca

nefes alıőımız kurőundan da ağırdı sanki
bitmiyordu yollar hiç bitmiyordu yusuf
gitmiyordu arabalar hiç gitmiyordu yusuf
sanki yer çekiyordu bizi kendine
baban őokta annen kendinde değil
o şimdi sığmıyor bendine
karalar baęlamıő beyaz tölbent yerine
farkında değildik yüreğimiz burkulmuő
ve evinin önüne geldik
annen görünce her őeyi anlamıő
biz gelince gayrı hiç ümidi kalmamış
“ne mutlu oğlu güzel bir ölümle ölmüş”
ölümün güzeli mi olurmuő
elbet ölümün de güzeli olurmuő ve yusuf gibi olurmuő
yusuf gül gibi solmuş

yolda düşüncemizdeydin
uyumadık ama hep düşümüzdeydin
kurumuştı gözyaşımız
oysa hiç ağlamamıştık
yüreğimize karalar bağlayamadık
bilinmez yollardı gittik de gittik
geceyi gönderip sabahı ettik
sabahın seherinde gül diyarına yettik
sonunda bir asker adın çağırdı
içimizi seni görememenin sancısı sardı
bilir misin o zaman adın yüreğimizde ateşti kordu
yollardayken telefonda arayan sordu
ıssızdı yollar ve sessizliği yordu
kim derdi ki gittiğin kışlada asker ocağında
seni öyle bulacağız
ve omuzlarımıza alacağız
yusuf o gün dolmayan gözlerimiz şu an dolu
o gün ağlamayan gözlerimiz şimdi yaşlı
koştüğün yollar ah yokuşlu-taşlı
geride kardeşlerin telaşlı
acından ismini anamayan anne-baban daha da yaşlı

sen ey cennete gülümseyen kara kaşlı
yusufum baban seni görmezden önce
sessizdi taş kesilmişti adeta
sakindi henüz olanları anlamamış gibi konuşuyor
belli belirsiz sesi duyulmuyor sesi çıkmıyor
“oğlumu görmek istiyorum” diyor

belli ki içinde volkanlardan bir volkan kaynıyor
bakınıyor çevresine seni arıyor

komutan izin veriyor:
arkadaşın olanları anlatıyor anlatıyor
sonra da önümüze düşüyor
bizi bir yerlere götürüyor
giriyoruz bir odaya oda kuyu gibi dar
yusufçuk burası seni yutan kuyu mu
üstümüze boşanan hüznün suyu mu

ah yusufçuk sen bu mu
seni görünce baban adeta delirdi:
“hayır ölmedi o yaşıyor doktora götürün”
“hayır çok geç oluyor doktoru getirin”
elini cebine atıyor para çıkarıyor
bunların hepsini doktora verin diyor
parayla beraber yüreğini çıkarıp veriyor
sonra çöküp duvar dibine sessizce hıçkırıyor
o sessizlikte yürekten binlerce ah çıkıyor
her bir ah alemi başımıza yıkıyor
bilir misin yusuf sana gelince
tüm kapılar açıldı adın verince
kışlada nice vakit sonra
tören başladı kısa künye okunuyor
konuşuluyor tören uzuyor
esas duruş manga tabut omza
şimdi o anları yazarken ağlıyorum o gün ağlamamıştım
o zaman seni anlayamamıştım
bugünkü gibi ağlayamamıştım
şimdi kabrinin başında:
Şehit Piyade Onbaşı Yusuf Çiçek yazıyor mezar taşında...

Süreyya AYDIN

Giresun'da doğdu. İstanbul'da yaşıyor.

Lisansını Eğitimde, Yüksek Lisansını Eğitim Yönetimi Denetimi alanında tamamladı. Birçok Sivil Toplum Kuruluşunda yöneticilik yaptı ve yönetim kurullarında görev aldı.

Şiirleri Ay Vakti, Aydos, Aydos't, Teferrüç, Beşinci Mevsim dergilerde yayımlandı. Vuslat ve New İstanbul dergilerinde yazdı. Alem-i Fikir isimli internet sitesinde düşünce yazıları yazıyor. Şair aynı zamanda çocuk hikâyeleri ve çocuk şiirleri de yazmaktadır. “Bir Serçe Masalı” isimli Çocuk Hikâyesi hikâye dalında birincilik ödülü kazandı.

Aydos't Dergisi yöneticisidir. Ayrıca Teferrüç Dergisi yayın kuruluunda yer almaktadır.

GİTMENİN VAKTİ VARDIR!

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Ya yağmurlar yağarken ya çökünce hüznler
Elveda der mi ki hiç insan sevdiklerine
Bekle geçsin az daha çekip gitsin son mevsim
Hüzün geçsin, kış geçsin, çiçek açsın yamaçlar
Yaylacılar yollara dökülöversin hele

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Hatır gönöl bitmeden gelmeden yolun sonu
Bu gidiş gidiş değil böyle bir eni konu
Yeniden vurulursun eski taş plaklara
Dönersin de sonradan kendi küçük dünyana
Çığlıkların duyulmaz obruklarda kaybolur

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Karalar bağlamalı gidince sevgililer
Geride kalanlara dünya zindan olmalı
Ve sabahı görmeden esrik Zühre Yıldızı
Kırlangıçlar gelmeli uzak gurbet ellerden
Gagalarında bitmez “dur gitme!” türköleri

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Ya bir çocuk doğarken ya açarken bir çiçek
Ya ıtırlar büyürken karşı göl kıyısında
Ya yarpuzlar baharda koytağı doldururken
Tam da yeri gelmişken şehrazat masalının
İnsan birden gider mi böyle durup dururken

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Mesela doymalıydım senin muhabbetine
Dillerinden duyacak kem söz kalmamalıydı
Gözlerin almalıydı beni kıyılarına
Yahut beni yanında götürseydin giderken
Endülüs ülkesinin Elhamra Sarayına

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Dikkate almalıydın gözyaşının hatrını
Hüzün yağmurlarına tutuldum kaldım işte
Güllerin açmadığı vakitlerden geçseydik
Yarışsaydık dört nala giden küheylanlarla
Bir soylu şehzadenin kızıl elması gibi

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Yağmurlu bir zamanı seçmeliydin mesela
Bulutlar ağlayaydı gidişine ardından
Zira benim gözyaşım kurudu yıllar önce
Ve dillerim lal oldu ağıtlar yaka yaka
Kalmadı sadağımda duamdan başka silah

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Bir Eylöl olmalıydı mesela mevsimlerden
Gazeller uçuşarak toprağa düşmeliydi
Birlikte gitmeliydi göçmen kuşlar seninle
Tesellim rüzgârların şarkıları olaydı
Turnaların o telli türküsü dudağımda

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Her yer ıssız ve تنها zamanın eşref vakti
Lal kesilmiş mahlûkat gölgeler inmiş suya
Son kez uzatıp bana o narin ellerini
Dokunsaydım son defa nâzenin nefesine
Bende mırıldansaydım ne olur gitme diye

Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili
Ya yağarken yağmurlar ya bulutlar ağlarken
Gitmenin de bir vakti olmalıydı sevgili

13.11.2016

Şaban ÇETİN

1976 yılında Yozgat ili Çekerek ilçesi Tipideresi Köyü'nde doğdu.

İlköğrenimini köyünde, liseyi Çekerek ve Pendik İmam Hatip Lisesinde okudu. Sırayla A.Ü. İktisat Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri ve A.Ü. Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. M.Ü. Pedagojik Formasyon eğitimi aldı. Özel bir şirkette yöneticilik yapmaktadır.

2014 yılında “Eylül ve Yağmur” adında şiir kitabı ve 2023 yılında “Bir Ada Bin Hüzün” adında hikâye kitabı yayımlandı. Yazı ve şiirleri Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi ve Dergâh, Teferrüç, Çare dergilerinde yayımlandı. Mirathaber.com, bizimsemaver.com ve Yenısöz Gazetesi'nde köşe yazıları yazmaktadır.

SERENCAM

Bir deminde estin gönül; yel gibi
Taştan taşa vurdun başın; sel gibi
Yâr cemâlin nihan kıldı; el gibi
Perdeleyip ah o zülfün bahtıma!

Bahar oldu; kızıl gülle yarıştın
Coştı sular; toprak ile karıştın
Kaf Dağı'na Anka olup eriştin
Süleyman imrendi görüp ahtıma

Yazdı kalem yazda bana meserret
Has bahçede oldu cismim mücerret
Ne hârdan şikâyet, ne güle hasret
Hızır kadem etti bir dem rahtıma

Ürperdi; gelince güz bu dallarım
Hüzne vâsıl oldu artık yollarım
Ruhsarında soldu berg-i güllerim
Sârî oldu sarı benzin dırahtıma

Âhirinde tipi, boran kışladı
Zemheri soğuğu cana işledi
Âkıbet göründü, hüsrân başladı
İlişti nedamet her bir lahtıma

Teller öksüz kaldı, dil hâmuş oldu
Söyleşmeler dilber ile düş oldu
Dermanım tükendi, yol yokuş oldu
Gam kuruldu şimdi gönül tahtıma

Tayyar YILDIRIM

1959'da Konya, Seydişehir, Oğlakçı Köyünde doğdu.

İlköğrenimini köyünde, orta ve lise tahsilini Konya Ereğli İvriz Öğretmen Okulu'nda yatılı olarak okudu. İzmir Hava Astsubay okulundan 1980 tarihinde mezun oldu. 2005 yılında Konya 3. Ana Jet Üs Komutanlığı'ndan emekli oldu. 2000 yılında, A.Ü İktisat Fakültesi'ni bitirdi.

Edebiyata merakı çocukluk yıllarından başlayan Tayyar Yıldırım'ın 2019 ve 2025 yılında yayımlanmış iki şiir kitabı ve 2022 yılında yayımlanmış bir hikâye kitabı vardır.

Halen Konya Yenigün ve Seydişehir Haber gazetelerinde yazılar yazmaktadır. Birçok STK'da görev yaptı. Konya Aydınlar Ocağı, Selçukya Kültür Sanat Derneği, TYB ve TEMAD üyesidir. Konya'da ikamet etmekte olup evli ve üç çocuk babasıdır.

DUY ARTIK DÜNYA

Duygular acıya çözüm olamaz,
Eylemi devreye koy artık dünya!
Yaralar derine indikçe indi
Gücümüz kalmadı, duy artık dünya!

Ne anam yaşıyor ne babam sağdır,
Bizim için ölmek, kalmaktan yeğdir.
Sihirli değneği ruhuma değer!
Bizi de adamdan say artık dünya!

Daha başlamadım anne sütüne,
Her gün kurşun yerim alın çatıma,
Aş mı eriyorsun insan etine?
Bırak kan emmeyi, doy artık dünya!

“Adalet” diyorsun kim için, neden?
İşkence görmedik kaldı mı beden?
Bitiyor bir millet, razısın dünden
Kalmadı Gazze’de soy artık dünya!

Birleşmiş Milletler sahne oyunu,
Sanki kesiyorlar birkaç koyunu.
Aşıyor olaylar gün gün boyunu
Bu nasıl bir endam, boy artık dünya?

Kurmuşsun yalandan bir dizi örgüt,
Vicdana değmez mi yediğin zılgıt?
Nedir ki amacın durmadan gel, git?
Aldığın karara uy artık dünya!

Bunun adı zulüm hem de ne zulüm?
Çıkmıyor nefesim, varmıyor dilim,
Depremler olsa da fark etmez gülüm
Kırıldı bastığın fay artık dünya!

Kan akıyor bak kan hem oluk oluk.
Ölenlerin çoğu hep çoluk çocuk
Hani özgürlükler, nerede hukuk?
Bize de düşer mi pay artık dünya?

İnsan sesleniyor, duysana insan!
Seninki can ise bizimki de can.
Katiller sürüsü okuyor meydan
Bu korkudan kurtul, cay artık dünya!

Ne işe yarıyor insan hakları?
Ölüme uyarlı “barış” çarkları.
Mezarlığa döndü çocuk parkları.
Ölüm bize düğün, toy artık dünya!
Utandın mı hele göster yüzünü!
Hala anlamadın işin özünü.
Ne zaman duyarız en son sözünü?
Gerildi, kopacak yay artık dünya!

“Şehitler ölmezler, onlar diridir.”
Kan kuser İsrail çoktan beridir.
Şanına yazıklar olsa yeridir
Kaçınıcı bedduam, say artık dünya!

07.08.2024/Konya

Yakup ÇAK

1971 yılında Karaman'da doğdu. Konya'da okudu. Konya'da yaşıyor.

Liseden sonra özel sektörde çalışma hayatına başladı. Kültür sanat alanında faaliyet gösteren Selçukya Kültür Sanat Derneği bünyesinde oluşan SKY yayınlarında faaliyet göstermektedir. Yerel bir gazette kısa hikâyeler ve denemelerden yazmaktadır.

Selçukya Kültür Sanat Derneğinin yönetiminde yer almıştır. Yazıları Ribat, Çıngı gibi dergilerde yer bulmuş, Selçukya Güldestesi 1-2 antolojilerinde şiirleriyle yer almıştır.

Şiirle başladığı edebiyat yolculuğuna, deneme hikâye ve roman ile devam etti. Sızak (2010), Yanık Bahar (2012) ve Yollar Huzura Çıkar (2021) adında üç adet romanı yayımlanmıştır. Yazı ve şiir alanında eserler üretmeye devam etmektedir.

KIRIK GÖNÜLLER TAMİRHANESİ

Viraneyi andıran bir görüntüsü vardı
Dokunsan kırılacak bir kapısı
Kırılan camlarının yerine ya bir teneke ya da
Bir kâğıtla kapatılmış penceresi
Yerler öyle düzgün değil engebeliydi, çekindim biraz
Böyle oluyormuş demek ki, kırık gönüller tamirhanesi?

İçeri girdim,
tavanına kadar sinmiş hüznün ve ağır bir yanık kokusu
Adım atacak yer kalmamış her yer parça pinçik hatıra
Ve duvarda asılı bir levha, beynimdeki taşları yıkıyordu
Unutma ki, bütün antikalar, hazineler kullanıldığı çağda,
Çanaktan çömlekten ibaretti... Yazıyordu

Sonra bülbülleri bile kıskandıracak güzel bir ses
Daha yüzümü görmeden sanki içimi okuyordu
Bir şairin mısralarıyla gönlüme dokunuyor
“Harabat ehlini hor görme Zakir
Hazineye malik viraneler var “ diyordu...
Tamirci olmalıydı böyle güzel konuşan
Gözlerim köşe bucak onu arıyordu

Ne göreceğimi sanıyorsam artık
Cam fanus içinde bir cin mi yoksa büyücünün küresi mi?
Güldüm kendi halime sonra bir de baktım ki
Cilalanmış sırlanmış bir cam gibiydi her şey
Gösteriyordu her birisi bana kendi resmimi

Göremedim orda kendimden başkasını
Duyduğum sesi benden başka duyan yoktu
Anladım ki aslında kıran da bendim kırılan da
Sırtımdaki yükten Şikâyet edip, kendi sırtıma saran da
İçimde taşıdığım halde dermanımı başka yerde arayan da

Ne kadar tuhaf dedim, bu olsa olsa bir sihir
Sanki virane içinde bir saray istiridye içinde inci
Dedi yine o ses, hepimiz nasılda benziyoruz birbirimize
değil mi?
İçimizde taşıdığımız kâinatın en kıymetli hazinesi
Unutma ki her ne kadar kırılmış olsa da
Gönüldür başka bir gönlün tamirhanesi

Yusuf GÖKBAKAN

1972 tarihinde Elazığ'da doğdu.

İlk ve orta öğrenimini bu şehirde tamamladı. 1994 yılında M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümünden mezun oldu. Yozgat, Hakkâri ve Elazığ'da öğretmenlik yaptı. Evli ve dört çocuk babasıdır.

Şiirlerinde serbest tarzı benimsemiştir. Çeşitli dergilerde şiirleri, modern ve Çehov tarzı hikâyeleri, denemeleri yayımlanan Yusuf Gökbakan'ın "Araf Halim" adlı şiir kitabı vardır.

KULUNÇ

Sıvazla accık kulunçlarımı oğul,
Döşümden göğsüme
Göğsümden kulunçlarıma dek yayılan
Ağır bir ağrı var yine
En çok da kulunçlarıma...
Boş ver şimdi bunu
Ben bilirim nedenini bu sızıların
Hele sen bir de,
Bugün ne yaptın Allah için,
Gazze için ne yaptın oğul!
Gazze için ne yaptıysan,
Namazdan daha çok
Allah için onu yapmışsındır, bilesin oğul!
Bugün Aksa için ne yaptıysan,
Mekke için yaptığından daha evladır,
Bunu böyle belleyesin!
Dua yetmez, söylemek yetmez, ağlamak yetmez,
Yetse ben her gün yapıyorum ya bunları
Bu kötürüm halimle,

Yetmiyor oğul yetmiyor!
Ekim'in yedisinde başlayıp
Çoğala çoğala yayılan bu sızı,
Bana ders oldu da sana da olsun oğul!
Şerha şerha olsun da yüreğin,
Bir yolunu bulup da koş kardeşlerinin yanına,
Yürekten, yürekten olsun kefansız gömülme arzun,
Var oğul şهادete,
Bu yatalak ninene onur olsun,
Yüzünde tarifsiz o nur olsun,
O zaman tekrar tekrar
Sıvazla kulunçlarımı oğul,
Dinse de olur dinmese de,
Yeter ki cennetten uzanan elin omzumda olsun,
Gazze'de yatan kutlu bedenlere,
Direnen kutlu bedenlere,
Canından vaz geçip
Davasından vaz geçmeyen o kutlu bedenlere,
Sayısız selam olsun!

İmran TEKİN

1973 tarihinde Mardin-Kızıltepe’de doğdu. Evli iki çocuk babasıdır.

İlk-Orta ve Lise eğitimlerini Kızıltepe’de okudu. Sırasıyla sınıf öğretmenliği/matematik/halkla ilişkiler/kamu yönetimi ve siyaset bölümlerini bitirdi. Eğitim yönetimi ve denetimi alanında tezli yüksek lisans yaptı. 1996 yılında Bitlis’te öğretmenliğe başladı. Okul müdürlüğü ve şube müdürlüğü yaptı. 2018’den bu yana GSB Kızıltepe Gençlik Merkezi müdürlüğünü yürütmektedir.

Tekin’in şiirleri birçok dergi ve gazetede yayımlandı, “Suskunluğuma Sen de Sus” adlı şiir kitabı ve MEB KBYS Genel Kültür Bölümü kitabı bulunmaktadır. “Ben Bir Öğretmenin” şiiri “Ankara Şiir Rüzgârı Yarışmaları Serbest Dal Kategorisinde Türkiye 2. seçilmiştir.

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Ben bir öğretmenim
Her akşam bir yarısı evlere dağılan,
Deniz kıyılarında tatillerim olmadı benim
Ve yalın ayak yürümedim sahillerde
Hep onlar düştü aklıma
Tozlu, çamurlu yollarda
Yalın ayak mektebe gelen çocuklar...

Delice sevmelerin mimarı olduysam da
Bir sevgilim olmadı benim;
Karşılıklı dondurma yaladığımız.
Yine onlar düştü aklıma
Mektep yollarında,
Salçalı tandır ekmeği yalayan çocuklar...

Nice güzeller gördüm, sevdalandığımı;
Yine de El ele tutuşup,
baharı bahar tadında yaşamadım
Okşamadım onun ipeksi saçlarını.
Yine onlar düştü aklıma,
Saçları koyun kırpar gibi kesilen çocuklar...

Güller sunmak istedim sevgiliye
Çok istediğim halde,
Gül kokan, papatyalar içinde...
Mutlu etmedi beni
Yine onlar düştü aklıma
Terle kırı sökülen, minicik elleriyle
Silgi kokan çocuklar...

Ben bir öğretmenim
Bilmem ki hangi ilin hangi dağ köyündeyim şimdi...
Nası ismi duyulmayan
ve o dağ köyünde unutilan...
Yüreğime yakın olmadı hiç kimse
Onlar kadar
Ve onların yüreklerine hiç kimse
Benim kadar...
Ben bir öğretmenim işte
Her akşam bir yarısı evlere dağılan
Ve o minicik yüreklerle hep var olan...

CİHANNÜMA

CİHANNÜMA DERNEĞİ

ISBN 978-625-95333-8-4

9 786259 533384